

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.287/2016/12

A tanács tagjai: .Vezekényi Ursula a tanács elnöke
Beszterceyné dr. Benedek Tímea előadó bíró
. Osztovits András

A felperes:

Az felperes képviselője: Dr. Szabó Balázs Gábor (

Az alperesek: I. rendű

II. rendű

III. rendű

Az I. rendű alperes képviselője: Lindmayer Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Lindmayer István ügyvéd)

A per tárgya: általános szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.21.384/2015/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Fővárosi Törvényszék 19.G.42.934/2013/14. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes mint adós a II. és III. rendű alperesek mint adóstársak és I. rendű alperes mint hitelező 2007. február 23-án napján szerződést kötöttek, ingatlanfedezet mellett nyújtott személyi hitelhez. A szerződésben rögzítésre került, hogy a bank 6.400.000 Ft összegű CHF-ben nyilvántartott kölcsönt nyújt az adósoknak.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [2] A felperes többször módosított végleges elsődleges keresetében

kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, miszerint a 2007. február 23. napján kelt kölcsönszerződés a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 213. § (1) bekezdés c) pontja alapján semmis. E körben kifejtette, hogy a kölcsön vételi árfolyamon történő folyósítása és eladási árfolyamon történő törlesztése során a két árfolyam közötti különbözet, az árfolyamrésből eredő többlet teher költség. A szerződés pedig nem tartalmazza az árrést mint költséget, ezért az a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja alapján semmis.

- [3] A másodlagos kereseti kérelme a szerződés részleges érvénytelenségének megállapítására irányult, hivatkozva arra, hogy a szerződés 3.) és 4.) pontja sérti az átláthatóság, a ténylegesség, az arányosság, a szimmetria, valamint a felmondhatóság elvét ezért tisztességtelenek.
- [4] II-III. rendű alperesek a perben nyilatkozatot nem tettek.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a felperes, a II. és a III. rendű alperes mint adós és az I. rendű alperes mint hitelező között 2007. február 23. napján megkötött szerződés érvénytelen.
- [6] Megállapította, hogy a felek által kötött szerződés a Ptk. 685. § d), e) pontja szerinti fogyasztói szerződésnek, a Hpt. fogalomrendszere szerint lakossági kölcsönszerződésnek minősül.
- [7] Kifejtette, a Hpt. 213. §-a fogyasztóvédelmi célú rendelkezése szerint mindaz ami a fogyasztó számára fizetési kötelezettséget jelent költségnek minősül, azaz a vételi és eladási árfolyam alkalmazása során felmerülő különbözet az árrés költség, amelyet a Hpt. 213. § c) pontja szerint a szerződésben fel kell tüntetni. E körben utalt a Kúria EBH2013. évi G10. számú elvi határozatában írtakra valamint arra, hogy ezt az értelmezést támasztja alá a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv (a továbbiakban: fogyasztói irányelv) 1. cikk 2. bekezdés d) pontja.
- [8] Az elsődleges kereseti kérelmet megalapozottnak találta, ezért a részleges érvénytelenség megállapítására irányuló kereseti kérelmet nem vizsgálta.
- [9] Az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.
- [10] A másodfokú bíróság döntése indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú ítéletet követően a Kúria a 2/2014. PJE határozatában megállapította, hogy a különmű árfolyamok alkalmazása tisztességtelen és a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződésekben szereplő vételi és eladási árfolyamok helyett a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza árfolyama válik a szerződés részévé.
- [11] Az ítélőtábla utalt rá, hogy a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával

kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1 törvény) 4. § (1) bekezdése vélelmet állított fel a fogyasztói kölcsönszerződés részévé vált általános és egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltételként egyoldalú kamat, költség és díjemelést lehetővé tevő szerződési kikötés tisztességtelensége mellett. A Fővárosi Ítéltábla a 9.Pf.20.177/2015/7. számú ítéletével az I. rendű alperesnek a Magyar Állammal szemben a DH1 törvény alapján az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét tartalmazó szerződéses kikötések tisztességtelenségére vonatkozó törvényi vélelem megdöntése iránt előterjesztett keresetét jogerősen elutasította. A Kúria a Pfv.VI.20.453/2015/4. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Ezt követően a felperes szerződése alapján a DH2 törvénynek megfelelően az elszámolás megtörtént.

- [12] A felperesek másodlagos kereseti kérelme kapcsán rögzítette, hogy a felperes a fellebbviteli eljárás során úgy nyilatkozott, hogy a másodlagos kereseti kérelmével támadott szerződési rendelkezéseket egyedileg megtárgyalták. A Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján a felperesnek a szerződés 3. és 4. pontjával kapcsolatos nyilatkozatát ezért úgy értékelte, hogy a tisztességtelenség megállapítása iránti kereseti kérelmét emiatt nem tartja fenn.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet változtassa meg és a kereseti kérelemnek helytadva, a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hozzon. Állította, a jogerős ítélet a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjában a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződésére vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályait és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2 törvény) 40. §-ában, valamint a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II.5.) Kormány rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § j) pontjában foglaltakat sérti. Hivatkozott a Pp. 221. §-a, illetve 206. § (1) bekezdése megsértésére is.
- [14] Érvelése szerint a másodfokú bíróság döntését nem alapozhatta volna a 2/2014. PJE határozatra, mert az az ítélet meghozatalát követően született, továbbá az nem jogszabály. A másodfokú bíróság kizárólag azt vizsgálhatta volna, hogy az elsőfokú ítélet a meghozatalakor hatályos jogszabályoknak megfelelt-e.
- [15] Kifejtette továbbá, amennyiben a másodfokú bíróság álláspontja szerint a DH1 és DH2 törvény hatálya kiterjed jelen szerződésre, akkor a DH2 törvény 40. § (1) bekezdése értelmében a pert meg kellett volna szüntetni az elsődleges kereseti kérelem és a részleges érvénytelenségi kereset körében a szerződés 3.) pontja vonatkozásában. A másodlagos kereseti kérelemben hivatkozott szerződés 4.) pontjával összefüggésben hangsúlyozta, tévesen

állította a másodfokú bíróság, hogy a 4.) pont egyoldalú szerződést módosító feltétel lenne.

- [16] Eljárásjogi jogszabálysértés körében arra hivatkozott, hogy a bíróság megszegte a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét, továbbá az ítélet indokolása a Pp. 221. (1) bekezdésének második mondatában foglaltakat sem tartalmazza.
- [17] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és nem találta azt jogszabálysértőnek.
- [19] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK vélemény 3.) pontja kimondja, hogy a felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi kelléke a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyt konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti.
- [20] A felperes csak állította, hogy a jogerős ítélet a Pp. 221. és 206. §-ában foglaltakat sérti, de azt nem fejtette ki, hogy a másodfokú bíróság pontosan milyen körben sértette meg indokolási kötelezettségét, mely bizonyítékok mérlegeléséről nem adott számot, illetve milyen körülményekre tekintettel mérlegelt, milyen bizonyítékot értékelt kirívóan okszerűtlenül. A Kúria így e körben a felülvizsgálati kérelemmel érdemben nem foglalkozott, nem foglalkozhatott.
- [21] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a Hpt. 210. § (1) bekezdés c) pontjának megsértését állította, arra hivatkozva, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalakor hatályos szabályokat alkalmazhatta volna és nem hivatkozhatott volna a később meghozott 2/2014.PJE határozatban írtakra.
- [22] A Kúria utal arra, hogy a perbeli jogvitát a szerződés megkötésekor hatályos szabályok, így a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásával kellett eldönteni. A másodfokú bíróság nemcsak jogosult, hanem köteles is volt [Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdés] a 2/2014.PJE határozat rendelkezéseit alkalmazni. A PJE határozat, ahogy arra a felperes is rámutatott nem jogszabály, éppen ezért a visszaható jogalkotás tilalma nem vonatkozik rá. A Kúria abban azt fejti ki, hogy az adott rendelkezést már hatályban lépése óta helyesen hogyan kellett értelmezni.
- [23] A felperes hivatkozott továbbá a DH2 törvény 40. §-ának

megsértésére. Jelen ügyben a DH2. törvény megjelölt §-ában meghatározott feltételek nem következtek be, így az abban írtakkal a jogerős ítélet nem lehet ellentétes.

- [24] A felperes állította, hogy a szerződés 4. pontja tisztességtelen figyelemmel a Korm. rendelet 1. § j) pontjában írtakra. Nem vitatta ugyanakkor a jogerős ítélet azon megállapításának helytállóságát, miszerint a felperes nyilatkozott úgy, hogy ez a szerződéses rendelkezés egyedileg megtárgyalásra került. A Kúria erre tekintettel arra mutat rá, hogy az egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel tisztességtelensége nem vizsgálható, sem a Ptk., sem a fogyasztói irányelv, sem a hivatkozott Korm. rendelet alapján.
- [25] A fent kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [26] A felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró alperes felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni. Az ügyvédi munkadíj, ÁFA-t is magában foglaló összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (1)-(2) bekezdés a) pont és (5)-(6) bekezdés értelmében a pertárgy érték és a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével állapította meg.
- [27] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. január 24.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Beszterceyné dr. Benedek Tímea sk. előadó bíró, Dr. Osztovits András sk. bíró

A kiadmány hitelével:

/Seres Józsefné/
tisztviselő